

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่

๒๖๕/๒๕๖๖

คำสั่งที่

๑๒๙๓/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๔

เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายชัยสิทธิ์ พลวรรณ ที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี
 นายอัมพร สารภาค ที่ ๒
 นายกองค้การบริหารส่วนตำบลนาแก ที่ ๑
 คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครพนม ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๑๕/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ บ. ๖/๒๕๖๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุตรธานี)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นพนักงานส่วนตำบลสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาแก อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาแก ที่ ๒๘๑/๒๕๖๔ และ ที่ ๒๘๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ โดยมีมูลเหตุสืบเนื่องมาจากกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ร่วมกันดำเนินการเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าจ้างเหมาเปลี่ยนอะไหล่รถยนต์ดับเพลิง หมายเลขทะเบียน บต ๔๔๕๓ นครพนม ให้แก่ร้านที่อปการค่า ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ รมัตระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ รวมทั้งไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย

/กฎระเบียบ...

กฎระเบียบของทางราชการตามข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดนครพนม เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวและได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบจากเว็บไซต์ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครพนมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองแล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมายและทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย เนื่องจากในการดำเนินการทางวินัยข้างต้น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประจำจังหวัดนครพนมมิได้ชี้มูลความผิดฐานทุจริต ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่อาจถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประจำจังหวัดนครพนมมาเป็นสำนวนการสอบสวนเพื่อลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และขณะตรวจการจ้างช่างประจำร้านได้อธิบายสาเหตุของการชำรุดแล้วทำการประกอบบะโหลกตัวใหม่เข้าไปจนทำให้ระดับเพลิงสามารถใช้งานได้ตามปกติ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงได้ตรวจรับการจ้างซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้อง

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาแก ที่ ๒๘๑/๒๕๖๔ และ ที่ ๒๘๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ ที่ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง รวมทั้งในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไว้เมื่อใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองโดยแบ่งออกได้เป็น ๓ ข้อหา ดังนี้

ข้อหาที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาแก ที่ ๒๘๑/๒๕๖๔ และที่ ๒๘๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทั้งสองฉบับดังกล่าว ข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับแจ้งคำสั่งทั้งสองฉบับข้างต้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ ซึ่งเป็น

/วันเดียวกับ...

วันเดียวกับวันที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ กรณีจึงพออนุมานได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในวันเดียวกันกับวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์และแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันนั้น คือ ภายในวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๐ ของประกาศเดียวกัน แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์และแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบ กรณีจึงต้องถือว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีในข้อหานี้เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดระยะเวลาพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และถือเป็นวันแรกที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจะใช้สิทธิฟ้องคดีในข้อหานี้ได้ โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสองต้องนำคดีในข้อหานี้มายื่นฟ้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันดังกล่าว คือ ภายในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๕ การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองนำคดีในข้อหานี้มายื่นฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อหาที่สอง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ ที่ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนมติดังกล่าว เห็นว่า มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๒๕ วรรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ที่มีอำนาจออกคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี มติดังกล่าวจึงเป็นเพียงการเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันเป็นการพิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในข้อหานี้ไม่ได้มีผลเป็นการก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระบุ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง อันมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะมิสิทธิฟ้องคดีในข้อหานี้ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อหาที่สาม ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนมติดังกล่าว เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ข้างต้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่เกิดขึ้นใหม่และมีผลเป็นการยืนยันคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษภาคทัณฑ์ ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง แต่คำสั่งดังกล่าวจะมีผลใช้ยื่นต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ต่อเมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับแจ้งตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้งเมื่อได้พิจารณาประกอบกับข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัด

/นครพนม...

นครพนม เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือจะเห็นได้ว่า ประกาศดังกล่าวมุ่งหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งคำสั่งทางปกครองให้ผู้รับคำสั่งทางปกครองทราบเป็นรายบุคคลหรือเป็นการเฉพาะราย เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้บรรยายฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบมติดังกล่าวจากเว็บไซต์ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครพนมเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ กรณีจึงถือได้ว่าในขณะที่ยื่นฟ้องคดีในข้อหาที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ยังไม่ได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์โดยชอบด้วยประกาศข้างต้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายที่จะมีสิทธิฟ้องคดีในข้อหาที่ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เช่นเดียวกัน

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาเฉพาะในประเด็นข้อหาที่สาม ความว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับทราบมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ จากทางหน้าเว็บไซต์ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครพนม เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ จริง ซึ่งถือว่าเป็นเว็บไซต์ที่เปิดเป็นสาธารณะและเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามกฎหมายที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงและรับทราบรับรู้ในข้อมูลข่าวสารของทางราชการได้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงได้รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ ตามหนังสือ ที่ นพ ๐๐๒๓.๒/ว ๓๘๐๖ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ โปสต์เมื่อ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ มีรายละเอียดของข้อความระบุในบรรทัดที่เจ็ดย่อหน้าที่หนึ่งว่า “ด้วยคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครพนม (ก.อบต. จังหวัดนครพนม) ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ได้พิจารณามติเห็นชอบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ทั้งนี้ สามารถสืบค้น มติ ก.อบต. จังหวัดนครพนมได้ทางเว็บไซต์ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครพนม www.npmlocal.go.th หัวข้อ “ข่าวสาร สกจ.นพ.” เมนู “มติคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครพนม” รายละเอียดปรากฏตามสรุปมติที่ประชุม หน้า ๘ ข้อ ๑๓ เห็นชอบให้ยกอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของพนักงานส่วนตำบล จำนวน ๓ ราย ประกอบด้วย (เฉพาะเรื่อง) ๑๓.๑ นายชัยสิทธิ์ พลวรรณ ตำแหน่ง รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับต้น) สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลกรูคู อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาแก ที่ ๒๗๑ (ที่ถูกคือ ๒๘๑)/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ๑๓.๒ นายอัมพร สารภาค ตำแหน่ง เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาแก อำเภอนาแก

/จังหวัดนครพนม...

จังหวัดนครพนม อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาแก ที่ ๒๗๑ (ที่ถูกคือ ๒๗๒)/ ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ พร้อมกับมีการลงนามกำกับชื่อของผู้มีอำนาจไว้ด้วย จึงถือว่าเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเฉพาะราย และเฉพาะกรณีแยกออกจากกันได้จึงเป็นคำสั่งทางปกครองเนื่องจากมีผลบังคับใช้ยันต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองแล้วตั้งแต่ขณะที่ได้รับแจ้งเป็นต้นไปบนหน้าเว็บไซต์ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครพนม ส่วนตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น ก็ไม่ได้ระบุว่าต้องได้รับแจ้งด้วยวิธีใด จึงอาจจะได้รับแจ้งด้วยวิธีการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการบนหน้าเว็บไซต์ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครพนมได้ นอกจากนี้ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครพนม เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครพนม แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือนั้นถือว่าเป็นการแจ้งตามทางธุรการปกติเท่านั้น มิได้มีผลให้การได้รับแจ้งจากข้อมูลข่าวสารของราชการบนหน้าเว็บไซต์ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครพนมเสียไปแต่ประการใด และถือเป็นการกำหนดหน้าที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องกระทำ มิได้กำหนดให้มีผลผูกพันให้เป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองแต่อย่างใด ถ้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือซึ่งถือเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองที่จะไม่มีสิทธิยื่นฟ้องคดีปกครองต่อศาลปกครองได้เช่นเดียวกันและก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรมในการพิสูจน์ความจริงกรณีการไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น และให้มีคำสั่งรับคำฟ้องคดีของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณาเพื่อไต่สวนและวินิจฉัยในสารบบความต่อไป

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุดว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบโดยตรง แต่จะใช้วิธีการให้อำเภอแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ทราบและดำเนินการแจ้งในส่วนที่เกี่ยวข้องซึ่งในกรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง องค์การบริหารส่วนตำบลรุกจะเป็นผู้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกจะเป็นผู้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ ส่วนการนำเข้าสู่ข้อมูลในสวนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงบนเว็บไซต์สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครพนม เป็นเพียงช่องทางหนึ่งที่ได้จัดทำขึ้นโดยมีเจตนารมณ์ที่จะอำนวยความสะดวกให้พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้างหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบคำสั่งและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งในบางกรณีคำสั่งหรือมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาจจะมีผลนับแต่วันที่มิมีมติทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเตรียมการ

/ดำเนินการ...

ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ แต่สำหรับมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้วินิจฉัยอุทธรณ์นั้น จะต้องแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งนายกองการบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทั้งนี้ เป็นไปตามข้อ ๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครพนม เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ดังนั้น นายกองการบริหารส่วนตำบลที่ผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่ เมื่อได้รับทราบมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้วจะต้องดำเนินการแจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือด้วย

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้บังคับต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครพนม เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การอุทธรณ์คำสั่งตามข้อ ๕ ให้ผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ทำความเห็นเสนอ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติเป็นประการใดให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งนายกองการบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาแก อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาแก ที่ ๒๘๑/๒๕๖๔ และ ที่ ๒๘๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันดำเนินการเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าจ้างเหมาเปลี่ยนอะไหล่รถยนต์ดับเพลิง หมายเลขทะเบียน บต ๔๔๕๓๓ นครพนม ให้แก่ร้านที่อปการค่า ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ รวมทั้งไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบของทางราชการตามข้อ ๙ และ

ข้อ ๑๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครพนม เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์แต่อย่างใด ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบจากเว็บไซต์ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครพนมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองแล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งสองฉบับและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมายและทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งและมติดังกล่าว เห็นว่า คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้พิจารณาคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสองแล้วจำแนกออกเป็น ๓ ข้อหา ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้อุทธรณ์เฉพาะข้อหาที่สามในส่วนที่ฟ้องว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนมติดังกล่าว กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยที่มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ถือเป็นคำสั่งทางปกครองที่เกิดขึ้นใหม่และมีผลเป็นการยืนยันคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาแก ที่ ๒๘๑/๒๕๖๔ และ ที่ ๒๘๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ลงโทษภาคทัณฑ์แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง แต่คำสั่งดังกล่าวจะมีผลย้อนต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองในฐานะผู้รับคำสั่งได้ตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองนั้นเป็นต้นไปตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครพนม เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์แก่พนักงานส่วนตำบลไว้อย่างชัดเจน หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเป็นประการใด ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ กรณีจึงเห็นได้ว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องดำเนินการแจ้งคำสั่งทางปกครองดังกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบเป็นรายบุคคล และจะถือว่ามีผลย้อนต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับแจ้งคำสั่งนั้นเป็นหนังสือเป็นต้นไปตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าได้ทราบมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ในการ

ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ตามหนังสือศาลากลางจังหวัดนครพนม ที่ นพ ๐๐๒๓.๒/ว ๓๘๐๖ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ ถึงนายอำเภอ ทุกอำเภอ ซึ่งได้ประกาศทางเว็บไซต์ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดนครพนม เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ พร้อมทั้งมีการลงนามกำกับชื่อของผู้มีอำนาจ ในหนังสือดังกล่าว จึงถือว่าเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเฉพาะรายและ เฉพาะกรณีแยกออกจากกัน และเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลบังคับใช้ยื่นต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองแล้ว ตั้งแต่ขณะที่ได้รับแจ้งเป็นต้นไปบนหน้าเว็บไซต์ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดนครพนม จึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นฟ้องคดีในข้อหานี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยังมิได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยชอบ ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครพนม เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายที่จะมีสิทธิฟ้องคดี ในข้อหานี้ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดี ออกจากสารบบความนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายณัฐ รัฐอมฤต

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เดชะชาติ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

